MÁRKUSZ LÁSZLÓ

Márkusz László 1995 óta dolgozik a nemzetközi kapcsolatok területén, mintegy tizenhárom éves helyszíni tapasztalatot szerezve a Nyugat-Balkán régióban. Legutolsó állomáshelye Bosznia-Hercegovinában volt, ahol a daytoni békeszerződés végrehajtásáért felelős nemzetközi főképviselő helyetteseként dolgozott 2022-25 között. Karrierjének kezdete is Boszniához kötődik, 1997-től öt évig Magyarország szarajevói nagykövetségének beosztott diplomatája volt. Az Európai Unió Tanácsa is foglalkoztatta politikai tanácsadóként, négy évig Brüsszelben (2005-2008), egy évig Grúziában (2009). 2015-2020 között Magyarország nagyköveteként szolgált Koszovóban.

1968-ban született Egerben. Felsőfokú tanulmányait az ELTE Állam és Jogtudományi Karán végezte. Posztgraduális képzésen Londonban tanult a King's College London egyetemen, ahol Master of Arts in War Studies diplomát szerzett. Doktori tanulmányait az ELTE Bölcsészettudományi Karán végezte.

Társszerzője volt a „Kinek a békéje, Háború és béke a volt Jugoszláviában" című, 2003-ban megjelent könyvnek, amely a horvátországi és boszniai háborút, valamint a daytoni békefolyamat első hét évét dolgozta fel. Önálló monográfiát írt a szervezett bűnözés jelenségéről a Nyugat-Balkánon (2010), illetve Koszovó történetéről (2022). Legutóbbi monográfiája 2026 szeptemberében látott napvilágot nyomtatásban a szerb és albán nacionalizmus fejlődéstörténetéről, illetve ezek küzdelméről Koszovó birtoklásáért.

Fehér sas, fekete sas, Rigómező (2026)

Miben állnak egy modern nemzet ismérvei? Vajon a közös nyelv, az azonos vallás vagy a kollektív történelmi emlékezet köti össze leginkább a nemzet tagjait? Hogyan született meg a szerb és az albán nemzet? Miként kötődnek a szerbek és az albánok Koszovó területéhez? Ezek a kérdések a kiinduló pontjai a monográfiának.

A szerző, a nemzet és nacionalizmus elméleti és történeti hátterének felvázolását követően, áttekintést ad a szerbek és albánok Koszovóért folytatott küzdelméről 1878-tól napjainkig. Analízisének egyedisége abban áll, ahogyan dimenziókra bontja a konfliktust. Szerbia és az albánság ugyanis nemcsak fegyverrel vívták háborújukat. A demográfia, a diplomácia, a történetírás és az emlékezetpolitika mind egy-egy csatatere voltak ennek a másfél évszázados vetélkedésnek. A könyv megpróbálja elmagyarázni hogyan sikerült a katonailag gyengébb albán félnek a 21. század elejére felülkerekednie a Koszovó birtoklásáért folytatott küzdelemben.